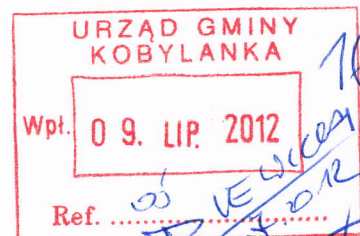

OŚ.6220.8.2011. ML

Przedsiębiorstwo Projektowo - Wykonawcze
„EKOTECHNIKA” Spółka z o.o.
75-613 Koszalin, Zwycięstwa 148
tel/fax (094) 341-17-98 NIP 669-050-10-87
ekotechnika_koszalin@op.pl

Koszalin 2.07.2012

Urząd Miasta i Gminy
Kobylanka
ul. Szkolna 12
73-108 Kobylanka

Dotyczy: Pisma nr OŚ.6220.8.2011.ML

Przesyłam dokument:

„Uzasadnienie do rozporządzenia nr 10/2005 Dyrektora Regionalnego Zarządu gospodarki Wodnej w Szczecinie z dnia 21 września 2005 w sprawie strefy ochronnej ujęcia wody powierzchniowej „Miedwie” z jeziora Miedwie w miejscowości Żelewo gmina Stare Czarnowo powiat gryfiński”.

Jednocześnie informuję, że w postanowieniu o zakresie raportu nie ma tego wymogu. Biogazownia w żadnym z aspektów swojej działalności nie oddziałuje na ujęcie wód powierzchniowych. W zapisach o strefie ujęcia wód wynika, że najbliższa odległość zabudowy to 50m. Tyle wynosi pas ochronny wokół jeziora. Nawożenie pobliskich pól to 60kg/ha azotu, a nie 170kg/ha azotu. Nawożenie masą pofermentacyjną pozwoli na dopuszczalne nawożenie pól przy jeziorze Miedwie, bo ma zawartość ok. 2kg w 1m³.

Załączniki

Z poważaniem

Henryk Wolski

Rozporządzenie Nr 10/2005
Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie
z dnia 21 września 2005 r.

(Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego Nr 80, poz. 1682)

**w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęcia wody powierzchniowej „Miedwie”
z jeziora Miedwie w miejscowości Żelewo gmina Stare Czarnowo powiat gryfiński**

Na podstawie art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2001 r. Nr 115, poz. 1229 z późniejszymi zmianami¹) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustanawia się strefę ochronną ujęcia wody powierzchniowej „Miedwie” z jeziora Miedwie w miejscowości Żelewo gmina Stare Czarnowo.

2. Strefę ochronną dzieli się na teren ochrony:

- 1) **bezpośredniej**, obejmujący część lądową ogrodzony teren zlokalizowany na działce geodezyjnej o numerze określonym w załączniku nr 1, na którym znajduje się przepompownia P-1 oraz część akwenu jeziora Miedwie z jego obrzeżem północnym i południowym po 200 m od czerpni, zlokalizowaną na działce geodezyjnej o numerze określonym w załączniku nr 1. Zasięg terenu ochrony bezpośredniej został przedstawiony na mapie stanowiącej załącznik nr 4 do niniejszego rozporządzenia;
- 2) **pośredniej**, obejmujący obszar w granicach określonych w załączniku nr 2 i nr 3 oraz na mapie stanowiącej załącznik nr 5 do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. 1. Na terenie ochrony bezpośredniej zabronione jest użytkowanie gruntów do celów niezwiązanych z eksploatacją ujęcia wody.

2. Na terenie ochrony bezpośredniej ujęcia wody należy:

- 1) ograniczyć do niezbędnych potrzeb przebywanie osób niezatrudnionych przy obsłudze urządzeń służących do poboru wody;
- 2) odprowadzać wody opadowe w sposób uniemożliwiający przedostanie się ich do urządzeń służących do poboru wody;
- 3) zagospodarować teren zielenią.

3. Teren ochrony bezpośredniej należy ogrodzić, a jego granice przebiegające przez wody powierzchniowe oznaczyć za pomocą rozmieszczonych w widocznych miejscach stałych znaków stojących lub pływających; na ogrodzeniu oraz znakach należy umieścić tablice zawierające informacje o ujęciu wody i zakazie wstępu osób nieupoważnionych.

§ 3. 1. Na terenie ochrony pośredniej ujęcia wody zabronione jest:

- 1) wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi za wyjątkiem:
 - a) oczyszczonych wód opadowych i roztopowych,
 - b) oczyszczonych ścieków pochodzących z urządzeń do uzdatniania wody podziemnej,
 - c) oczyszczonych ścieków o zawartości fosforu ogólnego nie przekraczającej 2 mg P/dm³ wprowadzanych do wód z istniejących oczyszczalni ścieków;
- 2) rolnicze wykorzystanie ścieków;
- 3) składowanie odpadów promieniotwórczych;
- 4) stosowanie nawozów płynnych w nawożeniu użytków zielonych oraz stosowanie pozostałych nawozów:
 - a) na gruntach ornych w dawkach przekraczających zalecane przez Stacje Chemiczno-

¹ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1803, z roku 2002 Nr 113, poz. 984, Nr 130, poz. 1112, Nr 233, poz. 1957 i Nr 238, poz. 2022, z roku 2003 Nr 80, poz. 717, Nr 165, poz. 1592, Nr 190, poz. 1865 i Nr 228, poz. 2259, z roku 2004 Nr 92, poz. 880, Nr 96, poz. 959, Nr 116, poz. 1206 i Nr 273, poz. 2703 oraz z roku 2005 Nr 85, poz. 729 i Nr 130, poz. 1087

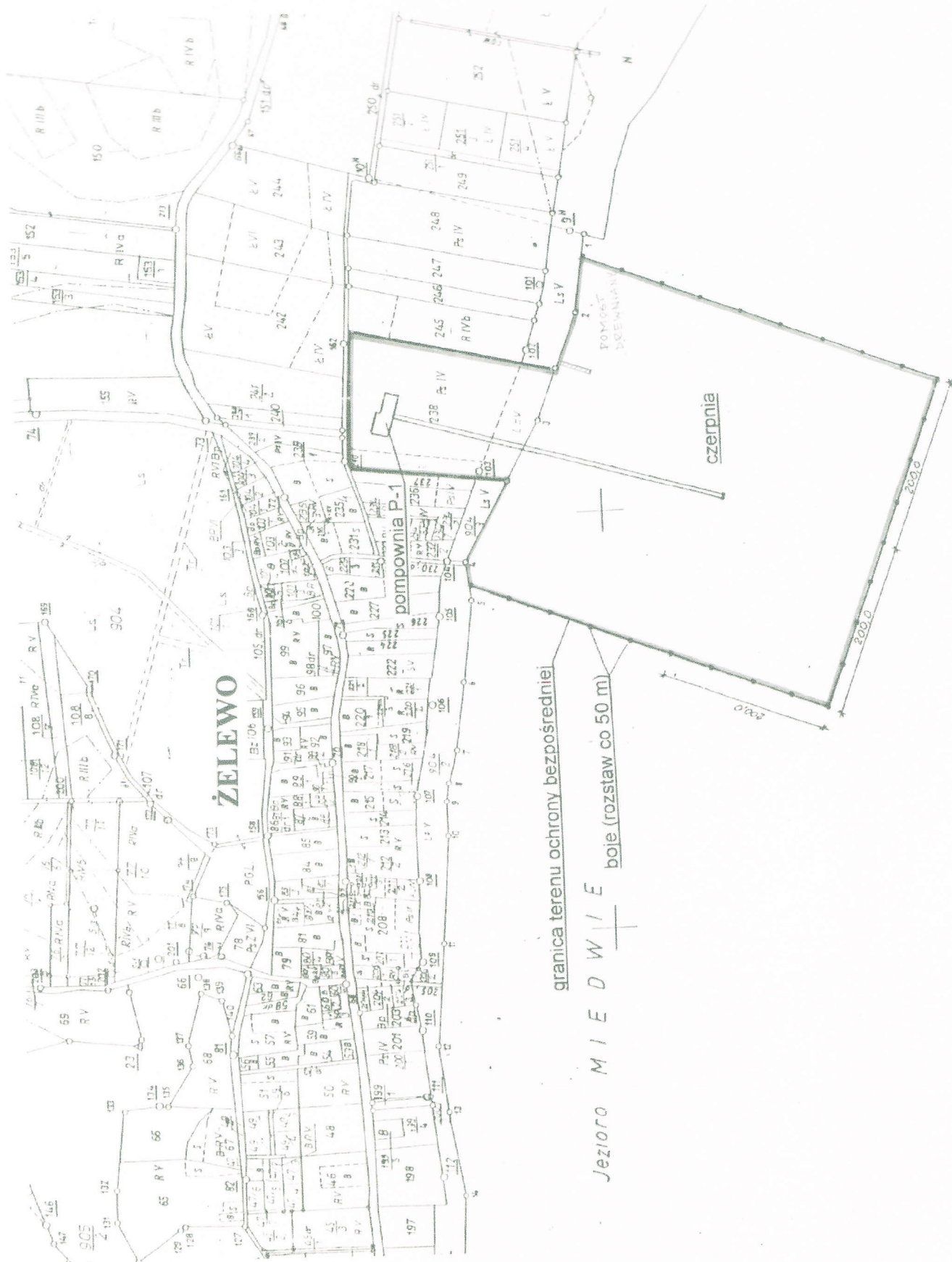
Rolnicze dawki podstawowe dla danej rośliny uprawnej przy określonej zasobności i rodzaju gleby,

- b) na użytkach zielonych powyżej 60 kg N/ha w ciągu roku.
- 5) stosowanie środków ochrony roślin za wyjątkiem środków dopuszczonych do stosowania w strefie ochrony pośredniej źródeł i ujęć wody, wymienionych w rejestrze środków ochrony roślin dopuszczonych do obrotu i stosowania, prowadzonym przez Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi;
 - 6) lokalizowanie nowych zakładów przemysłowych oraz ferm chowu i hodowli zwierząt opartych o bezściółowy system chowu;
 - 7) urządzenie pastwisk w pasie 50 m od linii brzegowej jezior;
 - 8) pojenie i pławienie zwierząt w jeziorach, ciekach naturalnych i kanałach;
 - 9) lokalizowanie magazynów produktów ropopochodnych, a także rurociągów do ich transportu, za wyjątkiem stacji paliw oraz zbiorników gazu płynnego;
 - 10) lokalizowanie składowisk odpadów komunalnych, niebezpiecznych, innych niż niebezpieczne i obojętne oraz obojętnych;
 - 11) mycie samochodów poza myjniami usługowymi;
 - 12) obsługa i naprawa pojazdów mechanicznych poza terenem zakładów usługowych prowadzących taką działalność na podstawie odrębnych przepisów;
 - 13) lokalizowanie nowych cmentarzy oraz grzebanie zwłok zwierzęcych;
 - 14) używanie sprzętu agrolotniczego do przeprowadzania zabiegów rolniczych;
 - 15) urządzenie przyzmk kiszonkowych i składowanie obornika bezpośrednio na gruncie;
 - 16) wydobywanie żwiru, piasku, torfu a także usuwanie roślin z wód lub linii brzegowej jezior Płoń, Miedwie i Będgoszcz;
 - 17) chów lub hodowla ryb łososiowatych (Salmonidae) w stawach hodowlanych za wyjątkiem siei (*Coregonus lavaretus*) i sielawy (*Coregonus albus*);
 - 18) lokalizowanie budownictwa mieszkalnego i turystycznego w odległości mniejszej niż 50 m od linii brzegowej jezior: Miedwie, Płoń i Będgoszcz;
 - 19) wykonywanie robót melioracyjnych polegających na obniżaniu poziomu wód gruntowych na obszarach występowania gruntów hydrogenicznych;
 - 20) usuwanie drzew i krzewów w odległości do 50 m od linii brzegowej jezior Miedwie, Płoń i Będgoszcz, za wyjątkiem przypadków zagrożenia bezpieczeństwa ludzi i mienia, zabiegów pielęgnacyjnych i w związku z utrzymaniem urządzeń wodnych;
 - 21) usuwanie roślin wodnych z koryt cieków naturalnych i kanałów w czasie trwania sezonu wegetacyjnego;
 - 22) użytkowanie pojazdów wodnych o napędzie spalinowym, za wyjątkiem pojazdów podmiotów uprawnionych do rybactwa, służb ratowniczych, organów kontrolnych i właściciela wody wykonujących czynności służbowe;
 - 23) lokalizowanie pomostów poza odcinkami linii brzegowej jezior Miedwie, Płoń i Będgoszcz, na których nie występują przybrzeżne trzcinowiska;
 - 24) urządzenie obozowisk oraz kąpielisk poza terenami uzbrojonymi w sieć kanalizacyjną lub w zbiorniki służące do czasowego gromadzenia ścieków.

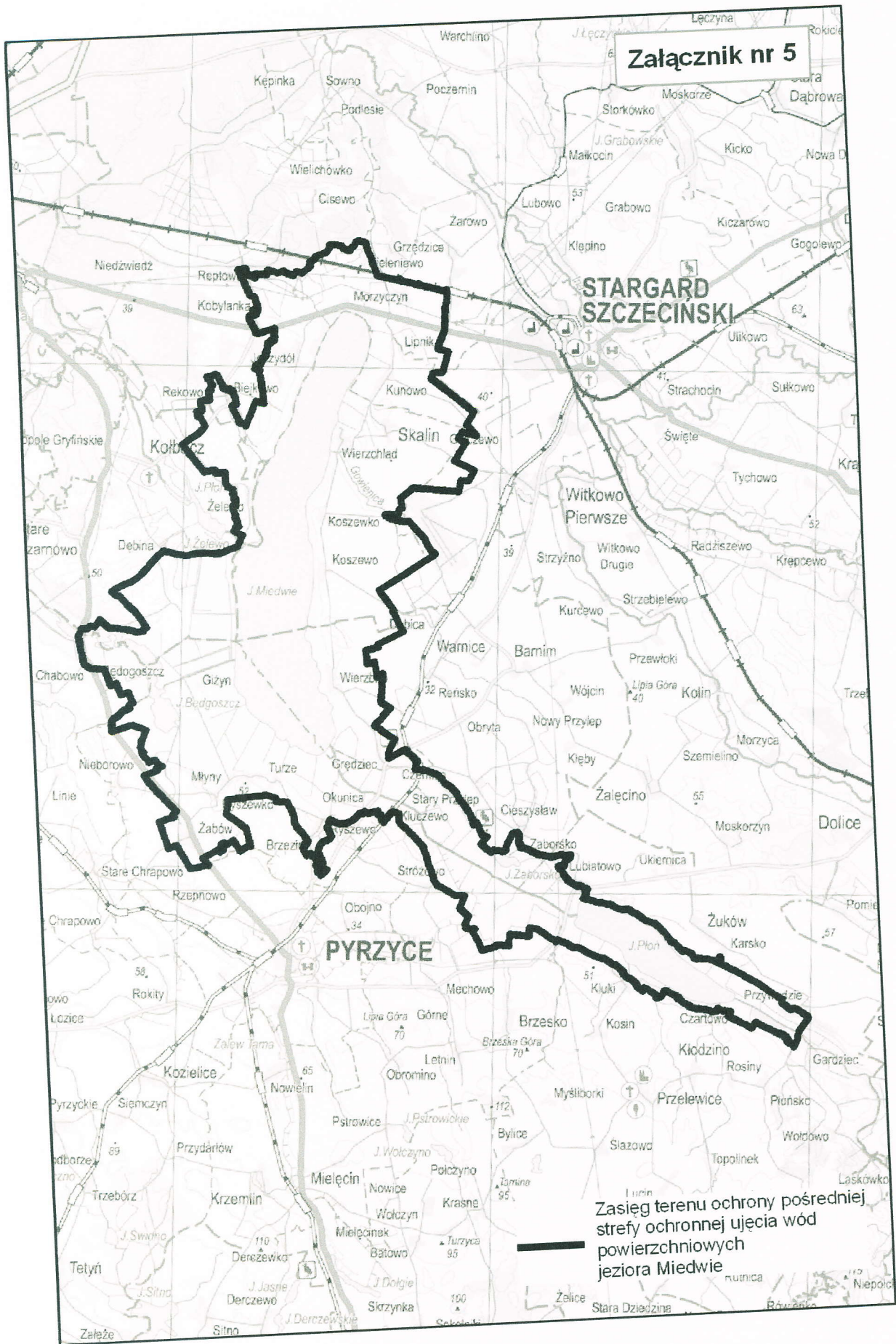
2. Granice terenu ochrony pośredniej ujęcia wody należy oznaczyć przez umieszczenie, w punktach przecięcia się granic ze szlakami komunikacyjnymi oraz w innych charakterystycznych punktach terenu, tablic zawierających informacje o ustanowieniu strefy.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego.

DYREKTOR
Andrzej Kreft

granica terenu ochrony bezpośredniej
 Jezioro M I E D W I E boje (rozstaw co 50 m)

VIII. Projekt ustanowienia strefy ochronnej ujęcia wody powierzchniowej „Miedwie”

Tadeusz Durkowski – Instytut Melioracji i Użytków Zielonych Zachodniopomorski Ośrodek Badawczy w Szczecinie
Zenon Wiśniowski – Państwowy Instytut Geologiczny w Warszawie Oddział Pomorski w Szczecinie
Piotr Jezierski – Państwowy Instytut Geologiczny w Warszawie Oddział Pomorski w Szczecinie

Z dniem 1 stycznia 2002 r. na podstawie art. 58 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne strefy ochronne ujęć wód ustanawia, w drodze rozporządzenia, dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej. Rozporządzenia te mają charakter aktu prawa miejscowego.

Potrzeba ustanowienia strefy ochronnej dla ujęcia wody „Miedwie” z wód powierzchniowych jeziora wynika z konieczności zapewnienia dla ujęcia wody o odpowiedniej jakości. Obowiązek ten nakłada pośrednio ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, która w art. 5 pkt 1 zobowiązuje przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne do zapewnienia należytej jakości dostarczanej wody. W ustawie tej jest mowa o jakości wody dostarczanej, a więc po odpowiednim uzdatnieniu, jednak zgodnie z obowiązującym prawem, nie każda woda może być uzdatniana i użytkowana jako woda do picia. Jakość wody surowej pobieranej z wód powierzchniowych i wykorzystywanej do zaopatrzenia ludności określa wydane na mocy Prawa wodnego rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 listopada 2002 r. w sprawie wymagań, jakim powinny odpowiadać wody powierzchniowe wykorzystywane do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia. Tak więc przedsiębiorstwo wodociągowe musi zadbać o jakość wody pobieranej z wód powierzchniowych. Może to zrealizować, między innymi chroniąc obszar powstawania zasobów wód powierzchniowych.

Zasoby wód powierzchniowych powstają w szeregu procesach naturalnych, do których zaliczyć można przede wszystkim:

- spływ powierzchniowy lub podpowierzchniowy wód opadowych do cieków i jezior,
- drenaż wód podziemnych do wód powierzchniowych.

Te dwa naturalne procesy kształtują wielkość i jakość zasobów wód powierzchniowych. Zależne są od szeregu czynników naturalnych: klimatycznych, morfologicznych i geologicznych.

Naturalnie kształtowane zasoby wodne, na skutek działalności człowieka poddane zostały wielu wpływom wynikającym z przekształcania środowiska przyrodniczego. Wśród najistotniejszych wyróżnić należy:

- sposób zagospodarowania i użytkowania terenu – udział terenów użytkowanych rolniczo (wielkość arealów gruntów ornych i użytków zielonych), lesistość w zlewni, udział terenów zurbanizowanych miejskich i wiejskich,
- obszar i jakość melioracji rolniczych.
- pobory wód podziemnych i powierzchniowych,
- zrzuty ścieków oczyszczonych i nieoczyszczonych,
- zanieczyszczenia obszarowe związane z kulturą rolną (rodzaj nawozów, stosowane środki ochrony roślin).
- składowiska odpadów, miejsca przechowywania nawozów sztucznych i naturalnych,
- zanieczyszczenie atmosfery wpływające na skład wód opadowych.

Wymienione naturalne i antropogeniczne czynniki presji na wody powierzchniowe zostały szczegółowo przedstawione w *Aktualizacji projektu stref ochronnych ujęcia wód powierzchniowych jeziora Miedwie*, wykonanej przez Regionalne Biuro Gospodarki Przestrzennej w Szczecinie (Szczecin 1998). Autorzy wymienionego opracowania, poprzez analizę większości z wymienionych czynników, głównie o charakterze antropogenicznym, doszli do wniosku,

że strefa ochronna ujęcia wód z jeziora Miedwie powinna obejmować całą zlewnię jeziora wraz ze zlewnią rzeki Płoni od jej źródeł aż do jej ujścia do jeziora. Ze strefy tej wydzielono trzy podstrefy o różnym znaczeniu dla ochrony jeziora i w związku z tym o zróżnicowanych ograniczeniach związanych z funkcjami ochronnymi.

Zastosowane w wymienionym opracowaniu podejście jest słuszne, ale Prawo Wodne nie przewiduje podziału terenu ochrony pośredniej. W związku z tym opracowano nowy projekt strefy ochronnej.

Miedwie zasilane jest bezpośrednio wodami powierzchniowymi rzek: Płoni (około 73% całkowitego dopływu powierzchniowego) oraz mniejszymi dopływami (Ostrawica – 18%, Miedwinka – 4,9%, Gowienica – 3,1%). O jakości wód w Miedwiu w największym stopniu decyduje jakość wód rzeki Płoni, jednakże należy zwrócić szczególną uwagę na mniejsze dopływy wprowadzające dużo mniejsze ilości wody, ale za to o bardzo złej jakości (Gowienica Miedwiańska, Rów Kunowski).

Podejmowane próby zbilansowania przez T. Durkowskiego ładunków, szczególnie azotu (suma $N-NO_3$ i $N-NH_4$) wnoszonego do Miedwia, ukazują skalę zjawiska. Na podstawie dostępnych danych z lat 1983-1994 obliczono, że **średnio do Miedwia wnoszone było 129 ton azotu w ciągu roku**. Największy udział w ładunku azotu miała rzeka Płoń – 48%, Ostrawica – 14,9%. Z bezpośrednich dopływów największy ładunek w stosunku do powierzchni zlewni wnoszony był ze zlewni rzeki Gowienicy i Rowu Kunowskiego osiągając maksymalnie wartości odpowiednio 14,2% i 7,1% całkowitego ładunku azotu wnoszonego do jeziora, podczas gdy dopływy wód stanowią minimalny procent w zasobach.

Podobny udział najważniejszych dopływów jeziora Miedwie w transporcie azotu i fosforu, wyznaczono dla okresu 1993-2003, na podstawie obserwacji WIOŚ (rysunek VIII.1). Statystyczna analiza tych obserwacji wykazała, że około 70% azotu ogólnego i 80% fosforu ogólnego transportowane jest przez Płonię i odpowiednio 20% azotu i 10% fosforu przez Ostrawicę a jedynie (pomimo bardzo wysokich bezwzględnych stężeń) około 5% azotu i 5% fosforu przez Gowienicę.

Jednostkowe wartości azotu w $kg \cdot ha^{-1}$ wnoszonego rocznie z poszczególnych zlewni Miedwia wynosiły średnio **1,38 $kg \cdot ha^{-1}$** . Natomiast dla poszczególnych dopływów kształtowały się następująco: zlewnia rzeki Płoni – 1,35 $kg N \cdot ha^{-1}$, Ostrawicy 1,19 $kg N \cdot ha^{-1}$, Gowienicy 1,64 $kg N \cdot ha^{-1}$ oraz Rowu Kunowskiego 3,1 $kg N \cdot ha^{-1}$.

Duża waga zagrożeń, jakie dla jakości wód w jeziorze Miedwie wynikają z gospodarki rolnej, znalazła swoje odbicie nie tylko w potrzebie ustanowienia strefy ochrony pośredniej ujęcia wody, ale także w *Programie działań mających na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych dla obszaru szczególnie narażonego – zlewnia rzeki Płoni do przekroju w km 13,8* (rozporządzenie dyrektora RZGW w Szczecinie Nr 3/2004 z dnia 22 kwietnia 2004 r).

Oprócz związków azotu rolnictwo dostarcza do wód powierzchniowych znaczny ładunek fosforu głównie poprzez erozję glebową. Zagadnienie to zostało szczegółowo omówione w *Aktualizacji projektu stref ochronnych*. Z opracowania tego wynika, że roczny ładunek fosforu w formie rozpuszczonej, jaki dopływa do wód powierzchniowych w zlewni rzeki Płoni łącznie z jeziorem Miedwie (0,82-1,59 t/rok) jest porównywalny z dopływem fosforu z oczyszczalni ścieków w Pyrzycach (1,4 t/rok). Porównanie to wykonane w oparciu o dane zebrane dla 1998 r. oddaje również obecne proporcje dotyczące źródeł zanieczyszczeń fosforem. Pokazuje ono, że działania związane z ograniczeniem odpływu fosforu z rolnictwa (wprowadzenie programu działań mających na celu ograniczenie odpływu zanieczyszczeń ze źródeł rolniczych) są równie ważne jak związane z rozwojem infrastruktury i poprawą stanu technicznego oczyszczalni ścieków. Zagadnienie to znajdzie również odzwierciedlenie w ograniczeniach proponowanych dla strefy ochronnej.

Szczegółowa analiza stanu chemicznego wód jeziora Miedwie i jego dopływów oraz wód gruntowych wokół jeziora, jak również analiza wpływu gospodarki rolnej (melioracje) i działań z nią związanych na jakość wód jeziora, pozwoliły autorom wniosku o ustanowienie strefy ochronnej zaproponować jako teren ochrony pośredniej obszar obejmujący zlewnię bezpośrednią jeziora Miedwie wraz z częścią zlewni cząstkowej Miedwianki, zlewnią Rowu Kunow-

skiego, częścią zlewni Gowienicy do terenów dawnego lotniska Kluczewo wraz z jeziorami Płoń i Będgoszcz wraz z terenami gruntów hydrogenicznych wokół tych jezior. Do wyznaczenia zlewni bezpośredniej jeziora Miedwie (łącznie ze zlewnią Rowu Kunowskiego) wykorzystano mapy hydrograficzne Polski w skali 1:50 000 (Główny Urząd Geodezji i Kartografii).

Dla części zlewni: Miedwianki, Gowienicy, dopływu z Biolkowa, kierowano się zarówno granicami zlewni jak i zasięgiem gruntów hydrogenicznych przylegających bezpośrednio do wód wpływających do jeziora Miedwie. Granica występowania gruntów hydrogenicznych była również podstawą do wyznaczenia zasięgu strefy wokół jezior Płoń i Będgoszcz włączonych do terenu ochrony pośredniej strefy ochronnej. Do obszaru hydrogenicznego związanego z jeziorem Będgoszcz włączono również zlewnię dopływu z Żabowa, silnie obciążonego zrzutem ścieków z oczyszczalni. Granice zasięgu występowania gruntów hydrogenicznych (obejmujących grunty organogeniczne i grunty mineralno-organiczne powstałe w siedliskach wilgotnych) zaczerpnięto z mapy sozologicznej w skali 1:50 000 wydanej przez Główny Urząd Geodezji i Kartografii. Przebieg granicy strefy przedstawiono na mapie VIII.1.

Teren ochrony pośredniej ujęcia według tej propozycji ma powierzchnię **200,33 km²** wobec obszaru ponad **1 000 km²** jaki posiadał teren ochrony pośredniej zewnętrznej w propozycji aktualizacji strefy z 1998 roku.

Mapa VIII.1. Granice występowania gruntów hydrogenicznych w rejonie jeziora Miedwie

UZASADNIENIE
do rozporządzenia Nr 10/2005 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie
z dnia 21 września 2005 r.
w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęcia wody powierzchniowej „Miedwie” z jeziora Miedwie
w miejscowości Żelewo gmina Stare Czarnowo powiat gryfiński

Podstawą do wydania ww. rozporządzenia jest, zgodnie z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz. U. Nr 115, poz. 1229 z późn. zm.), wniosek właściciela ujęcia wody podziemnej „Miedwie” z jeziora Miedwie o ustanowienie strefy ochronnej ujęcia wody powierzchniowej „Miedwie” z jeziora Miedwie.

Potrzeba ustanowienia strefy wynika z konieczności zapewnienia odpowiedniej jakości wody dla zaopatrzenia ludności. Podstawą do określenia zasięgu strefy (terenu ochrony pośredniej) były wyniki badań i analiz zestawione w opracowaniach i materiałach źródłowych.

Szczegółowa analiza stanu chemicznego wód jeziora Miedwie i jego dopływów oraz wód gruntowych wokół jeziora, jak również analiza wpływu gospodarki rolnej i działań z nią związanych (melioracje) na jakość wód jeziora, pozwoliły zaproponować do ochrony jako teren ochrony pośredniej strefy ochronnej ujęcia wody „Miedwie” obszar obejmujący zlewnię bezpośrednią jeziora Miedwie wraz z częścią zlewni cząstkowej Miedwianki, zlewnią Rowu Kunowskiego, częścią zlewni Gowienicy do terenów dawnego lotniska Kluczewo wraz z jeziorami Płoń i Będgoszcz i terenami gruntów hydrogenicznymi wokół tych jezior.

Podstawą do ustanowienia strefy ochronnej wokół ujęcia „Miedwie” z jeziora Miedwie były:

- wniosek o ustanowienie strefy ochronnej komunalnego ujęcia wody powierzchniowej „Miedwie” z jeziora Miedwie w miejscowości Żelewo gmina Stare Czarnowo, złożony przez Zakład Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Szczecinie,
- aneks nr 1 do wniosku o ustanowienie strefy ochronnej komunalnego ujęcia wody powierzchniowej „Miedwie”,
- aktualizacja projektu stref ochronnych ujęcia wód powierzchniowych jeziora Miedwie, wykonana przez Regionalne Biuro Gospodarki Przestrzennej w Szczecinie, 1997-1998.

Do dnia 31 grudnia 1999 r. strefa ochronna ujęcia wód powierzchniowych z jeziora Miedwie ustanowiona była decyzją Wojewody Gorzowskiego i Wojewody Szczecińskiego Nr OS-7600/53/91 z dnia 28 czerwca 1991 r. oraz wojewody Szczecińskiego Nr OSB-8/6226/17/95 z dnia 28 grudnia 1995 r. Na mocy decyzji Wojewody Szczecińskiego z 1995 r. z Zakładu Wodociągów i Kanalizacji zdjęto obowiązek gospodarowania na terenie ochrony pośredniej (składającej się z podstrefy A i B), ustanawiając zakład użytkownikiem terenu ochrony bezpośredniej ujęcia wód powierzchniowych z Jeziora Miedwie. Dnia 28 grudnia 1999 r., przed upływem ważności wymienionych decyzji, ZWiK Sp. z o.o. w Szczecinie wystąpił do Starosty Stargardzkiego z wnioskiem o ustanowienie terenu ochrony bezpośredniej ujęcia wód powierzchniowych z jeziora Miedwie. Decyzją Starosty Stargardzkiego Nr OŚ.DM.6220-1/00 z dnia 26 stycznia 2000 r. ustanowiono strefę ochrony bezpośredniej ujęcia wody z jeziora Miedwie. Decyzja obowiązywała do dnia 31 grudnia 2000 r.

W celu zapewnienia odpowiedniej jakości i ilości wody ujmowanej z jeziora, ZWiK w dniu 23 sierpnia 2001 r. wystąpił do Starosty Stargardzkiego z wnioskiem o ustanowienie strefy ochronnej ujęcia wody, obejmującej wyłącznie teren ochrony bezpośredniej. Podstawą do sformułowania wniosku było opracowanie pt.: „Dokumentacja dotycząca ustanowienia strefy ochrony bezpośredniej ujęcia wód powierzchniowych z jeziora Miedwie dla miasta Szczecina” autorstwa Henryka Molendy i Pawła Molendy. Strefa ochronna obejmująca teren ochrony bezpośredniej została ustanowiona decyzją Starosty Stargardzkiego nr OŚ.JN.6220-1-6/01 z dnia 13 września 2001 r.

Obecnie w związku z koniecznością zabezpieczenia interesów właściciela ujęcia w zakresie stabilności składu wód powierzchniowych jeziora, Zakład Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Szczecinie wystąpił z wnioskiem o ustanowienie strefy ochronnej ujęcia wody powierzchniowej z jeziora Miedwie składającej się zarówno z terenu ochrony bezpośredniej i pośredniej. Po wejściu w życie rozporządzenia dyrektora RZGW w Szczecinie, decyzja administracyjna ustanawiająca strefę ochronną obejmującą teren ochrony bezpośredniej ujęcia stanie się bezprzedmiotowa i powinna zostać usunięta z obiegu prawnego poprzez jej wygaszenie.

Szczegółowe uzasadnienie treści rozporządzenia w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęcia wody powierzchniowej „Miedwie” z jeziora Miedwie w miejscowości Żelewo gmina Stare Czarnowo przedstawia się następująco:

1. Uzasadnienie dla terenu ochrony bezpośredniej strefy ochronnej.
 - 1.1. Zgodnie z art. 53 Prawa wodnego nie przewiduje się konkretnych zakazów w strefie ochrony bezpośredniej. Prawo wodne stanowi jedynie, że na tym terenie zabronione jest użytkowanie gruntów do celów niezwiązanych z eksploatacją ujęcia wody. Przepisy ww. artykułu są bezwzględnie obowiązujące i nie podlegają modyfikacjom. W związku z powyższym zaproponowano ustawowe brzmienie zapisów dotyczących zakazów na terenie ochrony bezpośredniej ujęcia jak i sposobu jego ogrodzenia.
 - 1.2. Celowo zrezygnowano z zapisu dotyczącego odprowadzania poza granicę terenu ochrony bezpośredniej ścieków z urządzeń sanitarnych, przeznaczonych do użytku osób zatrudnionych przy obsłudze urządzeń służących do poboru wody, ponieważ problem ten nie dotyczy tego ujęcia. Na terenie ochrony bezpośredniej nie ma pomieszczeń sanitarnych, które mogłyby być źródłem ścieków bytowych. Teren ochrony bezpośredniej obejmuje jedynie teren przepompowni P-1 oraz czerpni.
2. Uzasadnienie dla terenu ochrony pośredniej strefy ochronnej.
 - 2.1 Przy zakazie wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi wprowadzono wyjątek dotyczący możliwości odprowadzania do wód lub do ziemi oczyszczonych wód opadowych i roztopowych. Na terenie strefy ochronnej pośredniej zrezygnowano z pełnego zakazu odprowadzania ścieków do wód lub do ziemi i dopuszczono odprowadzanie wód opadowych i roztopowych oraz ścieków pochodzących ze stacji uzdatniania wody podziemnej do wód lub do ziemi po wcześniejszym ich oczyszczeniu.

Dopuszczenie odprowadzania oczyszczonych wód opadowych i roztopowych w strefie ochrony pośredniej pozwoli na bezkonfliktową rozbudowę i modernizację dróg oraz parkingów samochodowych na terenie strefy. Pozwoli także na odprowadzanie oczyszczonych wód popłucznych z istniejących na terenie strefy stacji uzdatniania wody podziemnej. Niewielka zawartość zanieczyszczeń w tych wodach (głównie zawiesina ogólna, żelazo i mangan) nie stanowi zagrożenia dla jakości wód jeziora Miedwie.

Dopuszczenie wprowadzania do wód oczyszczonych ścieków komunalnych (bytowych) o zawartości fosforu ogólnego nie przekraczającej 2 mg P/dm³ wiąże się obecnością na terenie strefy jedynie trzech oczyszczalni ścieków i umożliwieniem dalszego wprowadzania przez nie ścieków oczyszczonych do wód. Dwie z nich: oczyszczalnia wiejska zlokalizowana w Koszewie gm. Stargard Szczeciński oraz oczyszczalnia dla jednostki wojskowej w Bielkowie gm. Kobylanka, wprowadzają oczyszczone ścieki bezpośrednio do jeziora Miedwie. Trzecia - wiejska oczyszczalnia zlokalizowana w miejscowości Skalin gm. Stargard Szczeciński odprowadza ścieki do Rowu Kunowskiego. Oczyszczalnie w Koszewie i Skalinie, zgodnie z planami Gminy Stargard Szczeciński mają zostać w ciągu najbliższych 5 lat zlikwidowane, a ścieki przełączone na oczyszczalnię komunalną w Stargardzie Szczecińskim (poza strefą ochronną ujęcia „Miedwie”). Tak więc należy uznać, że powyższe źródła zanieczyszczeń zostaną w bliskiej przyszłości zlikwidowane, a wprowadzone ograniczenie związane z wielkością wprowadzanego fosforu do wód powinno zabezpieczyć właściwą jakość wód jeziora Miedwie.
 - 2.2 Zakaz odnośnie rolniczego wykorzystania ścieków jest zacytowany wprost z ustawy. Uznano, że w ustawowym brzmieniu jest on dostatecznie precyzyjny i jednocześnie niezbędny do zastosowania z punktu ochrony wód.
 - 2.3 W zapisie o zakazie składowania odpadów promieniotwórczych zrezygnowano ze słowa „przechowywanie”. Na terenie strefy znajdują się obiekty, na terenie, których okresowo przechowuje się tego rodzaju odpady. Są one zabezpieczone i regularnie wywożone celem utylizacji. Nie stanowią więc zagrożenia dla jakości wód powierzchniowych.
 - 2.4 Zaproponowany zapis zakazu stosowania nawozów płynnych do nawożenia użytków zielonych dotyczy nawozów naturalnych, jak również płynnych nawozów sztucznych. Użytki zielone na obszarze strefy ochronnej to przede wszystkim łąki zlokalizowane w dnach dolin rzek i w obniżeniach wokół jezior Płoń, Miedwie i Będgoszcz. Są to tereny meliorowane gęstą siecią rowów. Spływ powierzchniowy nawozów płynnych do wód powierzchniowych przy takim położeniu tych użytków jest nieunikniony.

Zakaz stosowania pozostałych nawozów:
na gruntach ornych w dawkach nie przekraczających zalecanych przez Stacje Chemiczno-Rolnicze dawek podstawowych, które są uzależnione od rośliny uprawnej oraz określonej zasobności i rodzaju gleby, został zapisany w rozporządzeniu ze względu na obecność na terenie strefy dużych obszarów wykorzystywanych rolniczo. Zapis w tej formie spowoduje konieczność ustalenia przez użytkowników terenu dawek podstawowych przy stosowaniu nawozów.
na użytkach zielonych powyżej 60 kg N/ha w ciągu roku wynika z dużego zagrożenia zanieczyszczenia wód związkami azotowymi.

- 2.5 Ograniczenie stosowania środków ochrony roślin wynika z obecności na obszarze strefy ochronnej dużych powierzchni wykorzystywanych rolniczo oraz lasów. Ograniczenie to ma na celu zmobilizowanie do poważnego stosowania ww. środków, jak i używanie tylko tych dopuszczonych do stosowania na terenie stref ochronnych ujęć.
- 2.6 Zapis zakazu lokalizowania zakładów przemysłowych i ferm chowu i hodowli zwierząt ograniczono do ferm opartych o bezściółkowy system chowu. Są to zazwyczaj duże przedsięwzięcia stwarzające potencjalne zagrożenie dla środowiska naturalnego, którego wnioskodawca chce uniknąć.
- 2.7 Zakaz urządzania pastwisk ograniczono jedynie do 50 m od linii brzegowej jezior. Uznano, że zaproponowana odległość pastwisk od wód zapewni dostateczną ich ochronę.
- 2.8 Zaproponowano rozszerzenie zakazu pojenia zwierząt o zakaz ich pławienia w jeziorach, ciekach naturalnych i kanałach, z uwagi na możliwość zanieczyszczenia wód odchodami zwierząt.
- 2.9 Zaproponowany w § 3 ust. 1 pkt 9 zakaz lokalizowania magazynów produktów ropopochodnych, a także rurociągów do ich transportu, za wyjątkiem stacji paliw oraz zbiorników gazu płynnego wynika stąd, iż zapis zacytowany wprost z ustawy Prawo wodne uniemożliwiłby użytkowanie systemów ogrzewania na gaz płynny, który jest produktem ropopochodnym, jak i możliwości lokalizacji stacji paliw oraz LPG. Wprowadzono wyjątek dotyczący możliwości lokalizowania zbiorników gazu płynnego (będącego produktem ropopochodnym zgodnie z § 2 pkt 1 lit. c rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 20 września 2000 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, rurociągi dalekosiężne do transportu ropy naftowej i produktów naftowych i ich usytuowanie. (Dz. U. z 2000 r. nr 98, poz. 1067), ze względu na gospodarstwa prywatne, które używają między innymi takiego gazu do ogrzewania budynków oraz stacje LPG.
- Dopuszczono lokalizację na tym terenie również stacji paliw, które magazynują substancje ropopochodne. Zgodnie z § 2 pkt 1 lit. a wyżej wymienionego rozporządzenia - paliwa płynne, a zwłaszcza benzyny, są produktami otrzymanymi z ropy naftowej. Ze strony stacji paliw nie należy spodziewać się zagrożenia dla jakości wody powierzchniowej, ponieważ obecnie są one zabezpieczone i wyposażane w systemy kontrolno - pomiarowe w celu szybkiego wychwycenia ewentualnych przecieków paliw do gruntu. Zapewnienie odpowiedniego systemu kontrolno-pomiarowego jest również uzasadnione ekonomicznie.
- Zrezygnowano ze słów: „i innych substancji”, ponieważ obecnie nie jest znane zagrożenie ze strony innych substancji, w przypadku ich zdefiniowania powinny być one dopisane do tego zakazu poprzez kolejną zmianę przedmiotowego rozporządzenia.
- Zaproponowany zakaz lokalizowania magazynów produktów ropopochodnych, a także rurociągów do ich transportu, za wyjątkiem zbiorników gazu płynnego oraz stacji paliw nie dotyczy zakazu budowy gazociągów. Gaz ziemny nie jest produktem ropopochodnym, występuje zwykle obok ropy naftowej.
- 2.10 Przy proponowanym zapisie zakazu lokalizowania składowisk odpadów komunalnych, niebezpiecznych, innych niż niebezpieczne i obojętne oraz obojętnych możliwe będzie gromadzenie ścieków bytowych i komunalnych w szczelnych zbiornikach wybieralnych (szambach) oraz gromadzenie odpadów komunalnych na utwardzonym i uszczelnionym podłożu. Przydomowe gromadzenie ścieków i odpadów nie jest gromadzeniem na składowisku i nie stanowi zagrożenia dla jakości wód. Zaproponowano brzmienie zakazu zgodne z nowelizacją ustawy Prawo wodne.
- 2.11 Zaproponowany zakaz mycia samochodów poza myjniami usługowymi, wynika z faktu, iż na tym terenie zjawisko to występuje nagminnie. Wody gruntowe wówczas są zanieczyszczane wodą zmieszaną z detergentami i substancjami ropopochodnymi, co nie może mieć miejsca na terenie strefy. Z powyższych powodów dopuszcza się mycie samochodów tylko na myjniach usługowych, posiadających specjalistyczne zabezpieczenia.
- 2.12 Proponowany zakaz naprawy i obsługi pojazdów mechanicznych poza terenem zakładów usługowych prowadzących taką działalność na podstawie oddzielnych przepisów wynika z faktu, iż sporą liczbę potencjalnych ognisk zanieczyszczeń stanowią nieprofesjonalne punkty napraw samochodów.
- 2.13 Zaproponowany zakaz lokalizowania nowych cmentarzy oraz grzebania zwłok zwierzęcych zacytowane są z ustawy. Z uwagi na obecność na terenie strefy ochronnej istniejących cmentarzy zaproponowano, aby zakaz dotyczył wyłącznie nowych obiektów. Działania mające na celu ponowne, po wieloletniej przerwie, uruchomienie cmentarza w m. Wierzbno gm. Warnice zostały podjęte w 2003 r. Przed otwarciem cmentarza wykonano dokumentację hydrogeologiczną określającą warunki gruntowo-wodne dla terenu cmentarza (zatwierdzoną decyzją Starosty Pyrzyckiego decyzją z dnia 4 grudnia 2000 r., znak RLiOŚ-Ka/753/7/2000). Przed przystąpieniem do zmiany, w planie zagospodarowania miejscowego gminy Warnice ustalono zabezpieczenie z geomembrany, która wyeliminuje migrację płytkich wód podziemnych i spływ wód powierzchniowych z terenu cmentarza.

- 2.14 Zakaz używania sprzętu agrolotniczego do przeprowadzania zabiegów rolniczych został przywołany z ustawy. Użyto określenia „sprzęt agrolotniczy” zamiast samolot, gdyż uznano go za pełniejszy. Wynika ono z ustawy z dnia 26 lipca 2000 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. Nr 89, poz. 991 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 876).
- 2.15 Rozszerzenie zapisu zakazu urządzania przyzmyk kiszonkowych o człon dotyczący składowania obornika wynika ze stwierdzonego faktu braku płyt gnojowych w gospodarstwach rolnych na obszarze strefy ochronnej. Ociekające z obornika wody gnojowe swobodnie infiltrują do wód pierwszego poziomu wodonośnego, powodują jego znaczne zanieczyszczenie związkami azotu. Stan taki stwierdzono w jednym z piezometrów (P17) monitoringu jeziora Miedwie, który był zlokalizowany w pobliżu miejsca czasowego składowania obornika na gruncie. Zawartość azotanów wynosiła tu $210 \text{ mg NO}_3/\text{dm}^3$. Odcieki z obornika trafiają również do wód płynących (wieś Kunowo - Rów Kunowski).
- 2.16 Zakaz wydobywania żwiru, piasku, torfu wiąże się potencjalnym zagrożeniem zanieczyszczenia wód jeziora masą organiczną, która zostanie uwolniona podczas uzyskiwania ww. materiałów. Zakaz pozyskiwania roślin z wód i brzegów jezior (chodzi tutaj przede wszystkim o trzcinę) wynika z obserwowanego zjawiska wzmożonej erozji osadów organicznych na brzegach, gdzie trzcina jest wycinana. Trzciny porastające brzegi akwenów stanowią element skutecznie tłumiący siłę falowania w okresie sztormów. W przypadku wycięcia trzciny, co przeprowadza się w zimie, znacznie wzrasta erozja brzegów w czasie wiosennych sztormów, przed sezonem wegetacyjnym, kiedy trzcina jeszcze nie odrosła. Efektem erozji brzegów zbudowanych z osadów organicznych jest powrót do wód jezior znacznych ilości azotu uwięzionego w tych osadach, a tym samym wzrost żyzności wód jezior.
- 2.17 Gospodarka rybacka prowadzona obecnie na jeziorze Miedwie opiera się o „Operat rybacki określający zasady prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej w Obwodzie rybackim jeziora Miedwie Nr 3 w zlewni rzeki Płoni” opracowany przez mgr inż. Marka Pietruchę w 2000 r. Operat posiada pozytywną opinię Akademii Rolniczej w Szczecinie i jest ważny przez okres 10 lat. Wymienione jako wyjątek sieja i sielawa są rybami łososiowatymi stanowiącymi najważniejszą ilośćowo ryby pozyskiwane z wód jeziora. Sieja jest gatunkiem typowym dla jeziora Miedwie. Istnieje podgatunek występujący jedynie w wodach tego jeziora (sieja miedwieńska). Przedstawiona w Operacie koncepcja rewitalizacji w jeziorze endemicznej siei wymaga zarybiania tym gatunkiem wód jeziora. Utrzymanie odpowiedniej wielkości stad obu gatunków ryb, wynikającej z wielkości akwenu, wymaga zarybień rekompensujących straty wynikłe z niszczenia przez prądy wodne i falowanie roślinności zanurzonej, wśród której oba gatunki składają ikrę. Zarybianie wspomnianymi gatunkami ryb jest możliwe przy hodowli narybku w wydzielonych wodach jeziora (przybrzeżnych stawach hodowlanych), co będzie w przyszłości realizowane przez gospodarstwo rybackie w rejonie Wierzchlądu (narybek przewożony spoza akwenu ma niską przeżywalność). Utrzymanie odpowiedniej liczebności siei i sielawy, autochtonicznych gatunków drapieżnych, spowoduje spadek liczebności „chwastu rybiego”, co w konsekwencji spowoduje wzrost opłacalności prowadzenia połowów. Prowadzenie odłowów na jeziorze w ilościach uzasadnionych odnawialnością poszczególnych gatunków ma również znaczenie dla poprawy stanu sanitarnego i jakościowego wód jeziora. Odławianie ryb powoduje usuwanie z jeziora sporej masy biogenów zawartych w rybach.
- Zaproponowany zakaz hodowli pozostałych ryb łososiowatych wiąże się z możliwością zanieczyszczenia wód przedostającymi się ze stawów hodowlanych rybami (m.in. pstrągami) co nie jest korzystne przy hodowli siei i sielawy oraz możliwością skażenia wód zanieczyszczeniami pochodzącymi z hodowli.
- 2.18 Zaproponowano ograniczenie zakazu lokalizowania budownictwa mieszkaniowego i turystycznego do 50 m od linii brzegowej jezior. Uznano, iż powyższa odległość będzie wystarczająca i jednocześnie niezbędna do ochrony wód ujęcia.
- 2.19 Zakaz wykonywania robót melioracyjnych polegających na obniżaniu poziomu wód gruntowych na obszarach występowania gruntów hydrogenicznych dotyczy wyłącznie obniżania poziomu wód gruntowych na obszarach występowania na powierzchni terenu osadów hydrogenicznych. Obniżenie poziomu wody podziemnej powoduje utlenianie substancji organicznej, murszowanie gleb i w efekcie uruchamianie związków biogenych uwięzionych w osadach organicznych i organiczno-mineralnych, które po przejściu do wód powierzchniowych powodują wzrost żyzności tych wód.
- 2.20 Zakaz usuwania drzew i krzewów w odległości 50 m od linii brzegowej jezior ma na celu dodatkową ochronę wód. Treść zakazu dostosowano do zapisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880 oraz z 2005 r. Nr 113, poz. 954).

- 2.21 Wprowadzenie zakazu usuwania roślin wodnych z koryt cieków naturalnych i kanałów w czasie trwania okresu wegetacyjnego związane jest z istotną rolą w ochronie jakości wód jezior, roślin wodnych w ciekach płynących na obszarze strefy ochronnej. Rośliny te wiążą duże ilości azotu i fosforu z wód płynących, szczególnie w niewielkich ciekach i rowach melioracyjnych. Inną funkcją tych roślin jest spowalnianie przepływu wód, a tym samym wydłużanie czas spływu powierzchniowego po gwałtownych opadach burzowych, kiedy do wód powierzchniowych trafia duża ilość zanieczyszczeń. Usuwanie roślin wodnych w związku z konserwacją urządzeń wodnych i cieków po okresie wegetacyjnym jest natomiast wskazane, gdyż zapobiega spływowi rozkładającej się masy roślinnej do zbiorników wodnych, a więc powrotowi biogenów do wód jeziornych.
- 2.22 Zaproponowano zakaz stosowania pojazdów wodnych o napędzie spalinowym za wyjątkiem pojazdów służb ratowniczych, kontrolnych, właściciela wody i podmiotów uprawnionych do rybactwa. Ograniczenie wynika z możliwości zanieczyszczenia wód jeziora wyciekami z nieszczelnych urządzeń. Wiąże się także z niszczeniem roślinności jeziornej (poprzez falowanie wody na skutek poruszania się pojazdów), a także z przepłaszaniem zwierząt, które zapewniają odpowiednią równowagę ekologiczną.
- 2.23 Ograniczenie lokalizowania pomostów do odcinków linii brzegowej jezior, na których nie występują przybrzeżne trzcinowiska wiąże się z istotną rolą roślin wodnych w ochronie jakości wód jezior.
- 2.24 Z uwagi na konieczną ochronę wód zasilających jezioro Miedwie, jak i samego jeziora zaproponowano zakaz urządzania obozowisk i kąpielisk poza terenami uzbrojonych w sieć kanalizacyjną lub szczelne zbiorniki wybieralne.

Zgodnie z art. 58 ust. 1 ustawy Prawo wodne, koszty związane z ustanowieniem strefy ochronnej ponosi właściciel ujęcia wody powierzchniowej „Miedwie” w miejscowości Żelewo gmina Stare Czarnowo, tj. Zakład Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Szczecinie.

Poz. 1683

ROZPORZĄDZENIE NR 11/2005 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie z dnia 3 października 2005 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęcia wody podziemnej „Świerczewo” w Szczecinie.

Na podstawie art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz. U. Nr 115, poz. 1229, z późniejszymi zmianami¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Nr 4/2004 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie z dnia 28 października 2004 r. w sprawie strefy ochronnej ujęcia wody podziemnej „Świerczewo” w Szczecinie (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego Nr 82, poz. 1434) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 ust. 2 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
„4) odprowadzać poza granicę terenu ochrony bezpośredniej ścieki z urządzeń sanitarnych przeznaczonych do użytku osób zatrudnionych przy obsłudze urządzeń służących do poboru wody.”;
- 2) w § 3 ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi, za wyjątkiem oczyszczonych wód opadowych i roztopowych oraz oczyszczonych ścieków pochodzących ze stacji uzdatniania wody,”;
- 3) w § 3 ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) lokalizowanie składowisk odpadów komunalnych, niebezpiecznych, innych niż niebezpieczne i obojętne oraz obojętnych,”;
- 4) w § 3 ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) lokalizowanie baz i zbiorników do magazynowania produktów naftowych, a także rurociągów do ich transportu, z wyłączeniem zbiorników naziemnych gazu płynnego oraz kontenerowych stacji paliw,”;
- 5) uchyla się § 3 ust. 4.

ROZPORZĄDZENIE NR 1/2011
DYREKTORA REGIONALNEGO ZARZĄDU GOSPODARKI WODNEJ W SZCZECINIE

z dnia 11 stycznia 2011 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęcia wody powierzchniowej "Miedwie" z jeziora Miedwie w miejscowości Żelewo, gm. Stare Czarnowo, powiat gryfiński

Na podstawie art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Nr 10/2005 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie z dnia 21 września 2005 r. w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęcia wody powierzchniowej "Miedwie" z jeziora Miedwie w miejscowości Żelewo gmina Stare Czarnowo powiat gryfiński (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego Nr 80, poz. 1682 oraz z 2006 r. Nr 80, poz. 1399) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) załącznik nr 1 do rozporządzenia otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 1 do niniejszego rozporządzenia;
- 2) w załączniku nr 2 do rozporządzenia w Powiecie Gryfińskim w Gminie Stare Czarnowo wykaz działek w obrębie Żelewo otrzymuje brzmienie:

„ OBREB ŻELEWO

Działki nr: 1, 2, 4/1, 7/1, 7/2, 8, 11/1, 12, 18(część), 23/2, 24/1, 25, 37(część), 40/3, 40/7, 40/8, 40/9, 40/10, 41 (część), 42, 43, 44/3, 44/4, 44/5, 44/6, 44/7, 44/8, 44/9, 44/10, 45/1, 45/2, 45/3, 46/1, 46/2, 47/1, 47/2, 47/3, 47/4, 47/5, 47/6, 47/7, 48, 49/1, 49/2, 49/3, 49/4, 49/6, 49/7, 50/1, 50/2, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57/1, 57/2, 58, 59, 60/2, 60/3, 60/4, 61, 62, 63/1, 63/2, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 77/7, 77/9, 77/10, 77/11, 77/12, 77/13, 79, 80/1, 80/3, 80/4, 81, 82/1, 82/2, 83/1, 83/2, 83/3, 84, 85, 86, 87/1, 87/2, 88/1, 88/2, 88/3, 89/1, 89/2, 90/1, 90/2, 91, 92, 93, 94, 95/1, 95/2, 95/3, 95/4, 96, 97/1, 97/2, 97/3, 98/1, 98/2, 99/1, 99/2, 99/3, 99/4, 100, 101/1, 101/3, 101/4, 101/5, 101/6, 102/1, 102/2, 103/1, 103/2, 103/3, 104/1, 104/2, 104/3, 104/4, 105, 106, 107, 108/8, 108/9, 108/11, 108/12, 115(część), 126, 132/2, 133/1, 133/2, 134/1, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141/1, 142, 143, 144/2, 145, 146, 147/1, 148, 149/1, 150, 151, 152, 153/1, 153/3, 153/4, 153/5, 154/1, 155, 156(część), 157/1, 158/1, 159/1, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170/1, 170/2, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183/1, 184, 185, 186, 189/1, 189/2, 189/3, 189/5, 189/6, 192, 193, 194/1, 194/2, 194/3, 194/4, 195/1, 195/2, 196, 197, 198, 199/1, 199/3, 199/4, 200/1, 200/2, 201/1, 201/2, 203, 204/1, 204/2, 204/3, 205, 206/1, 206/2, 207/1, 207/2, 208, 210, 211/2, 211/3, 211/4, 211/5, 211/6, 212/1, 212/2, 213, 214, 215, 216, 217/1, 217/2, 218/1, 218/2, 219, 220/2, 220/3, 220/4, 221/2, 221/3, 221/4, 221/5, 221/6, 222, 224/1, 224/2, 225, 226, 227, 228, 229/3, 229/4, 230, 231, 232/2, 232/3, 232/4, 234/2, 234/3, 234/5, 234/6, 234/7, 234/8, 235/1, 235/3, 235/4, 236, 237, 238, 239/2, 239/3, 239/4, 239/5, 240, 241/1, 241/2, 242, 243, 244, 245/1, 245/2, 245/3, 245/4, 246, 247, 248, 249, 250, 251/1, 251/2, 251/3, 251/4, 252/1, 252/2, 254/1, 255, 904/1, 904/2, 904/3, 905/1, 905/2, 906/1, 906/2, 906/3, 906/4, 906/5, 906/6, 906/7, 906/8, 906/9, 906/10, 906/11, 907/1, 907/2, 907/3, 907/4, 907/5, 907/6, 907/7, 907/8, 907/9, 907/10, 907/11, 908, 238(część).”;

- 3) załącznik nr 4 do rozporządzenia otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 2 do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego.

¹⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 267, poz. 2255, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 21, poz. 125, Nr 64, poz. 427 i Nr 75, poz. 493, Nr 88, poz. 587, Nr 147, poz. 1033, Nr 176, poz. 1238, Nr 181, poz. 1286 i Nr 231, poz. 1704 oraz z 2008 r. Nr 199, poz. 1227, Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 168, poz. 1323 i Nr 215, poz. 1664 oraz z 2010 r. Nr 44, poz. 253, Nr 96, poz. 620 i Nr 182, poz. 1228.

Załącznik Nr 1 do Rozporządzenia Nr 1/2011
Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w
Szczecinie
z dnia 11 stycznia 2011 r.

**Wykaz działek geodezyjnych znajdujących się w obrębie terenu ochrony bezpośredniej strefy ochronnej
komunalnego ujęcia wody powierzchniowej „Miedwie” z jeziora Miedwie**

*Teren ochrony bezpośredniej stanowią wymienione poniżej działki geodezyjne oraz inne działki, które
powstaną w przyszłości z podziału lub scalania działek obecnie istniejących:*

Gmina Stargard Szczeciński

Obręb Wierzchład działka nr 11 w części

Gmina Stare Czarnowo

Obręb Żelewo działka nr 238 w części

Załącznik Nr 2 do Rozporządzenia Nr 1/2011
Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w
Szczecinie
z dnia 11 stycznia 2011 r.

**Granice terenu ochrony bezpośredniej strefy ochronnej komunalnego ujęcia wody powierzchniowej
„Miedwie” z jeziora Miedwie**

ROZPORZĄDZENIE NR 4 /2006
DYREKTORA REGIONALNEGO ZARZĄDU GOSPODARKI WODNEJ W SZCZECINIE

z dnia 05.06.2006 r.
(Dz.Urz.Woj..Zachodniopomorskiego Nr. 80 poz.1399 z dnia 27.czerwca 2006r.)

zmieniające rozporządzenie w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęcia wody powierzchniowej „Miedwie” z jeziora Miedwie w miejscowości Żelewo, gm. Stare Czarnowo powiat gryfiński

Na podstawie art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019 i Nr 267, poz. 2255) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Nr 10/2005 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie z dnia 21 września 2005 r. w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęcia wody powierzchniowej „Miedwie” z jeziora Miedwie w miejscowości Żelewo gmina Stare Czarnowo powiat gryfiński (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego Nr 80, poz. 1682) załączniki nr 2, 3 i 5 do rozporządzenia otrzymują odpowiednio brzmienie określone w załącznikach nr 1-3 do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego.

DYREKTOR
REGIONALNEGO ZARZĄDU GOSPODARKI WODNEJ
W SZCZECINIE

Andrzej Kreft